

ŠTATELJI! Prosim, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega povišanja cen, potrebuje list Vaše sodelovanje. Skušajte imeti naročnino vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 250 — Št. 250

NEW YORK, MONDAY, DECEMBER 27, 1943 — PONEDELJEK, 27. DECEMBRA, 1943

VOLUME LI. — LETNIK LI.

RUSI V NOVI VELIKI OFENZIVI

Prva ukrajinska armada generala Nikolaja Vatutina je zlomila nemško fronto pri Kijevu ter je na 50 milj dolgi fronti napredovala 25 milj. — Rusi so vrgli nazaj veliko nemško tanko in infanterijsko armado ter v siloviti bitki pobili 15,000 Nemcev in osvojili nad 150 obljudenih krajev, med njimi tudi Radomščel.

Radomščel so Nemci zavzeli 14. decembra in je bila najbolj vzhodna točka, kamor je prišel feldmaršal Fritz von Mannstein v svojem prodiranju proti Kijevu. Radomščel je 28 milj severovzhodno od Žitomira, 38 milj jugovzhodno od Korostena in 75 milj vzhodno od poljske meje.

Nemško vrhovno poveljstvo je eno uro po ruskem naznanilu priznalo, da je bila prebita nemška črta zapadno od Kijeva. Višje proti severu pa je prva baltiška motorizirana armada na skijih generala Ivana C. Bagramiana osvobodila več krajev ter dospela pet milj do Vitebska.

Poleg tega pa naznanjajo ruska poročila, da se zbira močna ruska armada ob doletenju toku Dnjepra, da prične tretjo veliko rusko ofenzivo. Četrta ukrajinska armada generala Feodorja L. Tolbuhija prehaja čez zamrznjeni Dnjeper in se bliža Kersonu. Ta armada je že zasedla več otokov v delti Dnjepra.

Poročilo iz Moskve pravi, da je general Vatutin vrgel nazaj 4 nemške tanke in 6 infanterijskih divizij — okoli 135,000 mož — prva dva dneva, ko je pričel veliko ofenzivo.

Tretji dan po pričetku Vatutinove ofenzive je bila zlomljena nemška ofenziva feldmaršala von Mannsteina, ki je sredi novembra z veliko tanko silo pričel protiofenzivo proti Kijevu.

General Vatutin je več časa dobival močna ojačenja s tankovimi oddelki skozi Kijev in je zlomil silni odpor nemških tankov in infanterije. Kot pravi Moskva, je rdeča armada v treh dneh razbila 159 nemških tankov, 39 vrtilnih topov, 52 oklopnih avtomobilov ter 109 poljskih topov razne velikosti.

Ko so se Nemci umaknili, so pustili za seboj velike zaloge vojniš potrebnih in Moskva poroča da so Rusi vplenili 58 tankov, 21 vrtilnih topov, 20 oklopnih avtomobilov, 167 zapornih možnarjev, 760 strojne, nad 3000 pušk ter 15 velikih zalog municije in živeža.

Z zavzetjem Radomščela je armada generala Vatutina v po-

ložaju, da prične ofenzivo proti Žitomiru, ki je v novembru dvakrat premenil svojega gospodarja.

Višje proti severu, v Beli Rusiji, kjer se je pričela prva ruska zimska ofenziva, je armada generala Bagramiana pričela v velikem loku obkoljevati Vitebsk, ki je zelo močna nemška trdnjava. Večkrat je Bagramian osvobodil nad 60 mest, trgov in vasi ter zavzel Storo, 5 milj od Vitebska, čegar padee je mogoče pričakovati vsak dan.

NEMCI O ROOSEVELTOVEM GOVORU

Berlinski radio namenjen za Severno Ameriko in zabeležen po CBS radijskem omrežju, je zelo omalovaževalno ocenil bojični govor predsednika Roosevelta.

"Rooseveltov govor," je dejal berlinski radio, "ni nudi nič novega. Najvažnejše v govoru je bilo to, da je Roosevelt odločil odgovor na vprašanja tikačee se konference v Kairu in Teheranu. Poleg tega je tudi obljubil vnovič mir in prosperiteto, toda aktualno ni imel nuditi ničesar razen še več krvi, znoja in solza."

JUGOSLOVANI IMAJO NAJBOLJŠI INTELIGENČNI VOJAŠKI SISTEM

London. — Partizani v Jugoslaviji imajo približno 250,000 mož broječo armado, ki je razdeljena v regularno vojsko in partizanske oddelke, kateri napadajo sovražnikove prevozne in druge zveze, skladišča ter važne postojanke in garnizije v zaledju, dočim se redna vojsko meri s sovražnikom v odprtem boju.

Zavezniški vojaški veščaki sedaj priznavajo, da imajo Jugoslovani pod vodstvom mar-

FRONTA V ITALIJI

Amerikanci zavzeli goro pri Cassinu

Za Božič zavezniška armada v Italiji ni imela nikakega odpora. Angleška osma armada se še vedno bori od hiše do hiše v Ortoni, peta armada pa je zavzela Monte Sammuero, severno od San Pietro Infine ter dve milje vzhodno od San Vittore. Amerikanci so v dežju napadli goro ter jo slednjič navzlic hudemu sovražnemu ognju strojne zavzeli.

Zavezniški bombniki so zopet bombardirali Bolean, 30 milj južno od Brennerja. Zaradi velikega dima letalci niso mogli dognati škode, ki je bila povzročena v Boleanu, toda gotovo so, da je bil zadet veliki železniški most.

Hirohito vid: resne čase

Japonski cesar Hirohito je v svojem pismenem sporočilu parlamentu naznanil, da je vojni položaj zelo resen, tokijska radijska postaja pa je naznanila, da so zvezniške vojne operacije na Pacifiku prišle do stopnje, na kateri bo odločen podvig ali pa padee japonskega naroda.

V svoji poslanici na parlament pravi Hirohito, da je Rabanal stober japonske obrambe na Pacifiku in da mora Japonska važni otok za vsako ceno sovražniku iztrgiti iz rok.

PETROVA VLADA ODGOVARJA NA ZAHTEVO PROVIZORIČNE VLADE

Kairo, 23. dec. — Vlada kralja Petra II. v Kairu je včeraj odgovorila na izjavo provizorične vlade maršala Tita v Jugoslaviji, ter se je izrazila, da ne namerna odstopiti od svojih pravic, da predstavlja jugoslovansko ljudstvo.

Kakor je dejala neka osebnost, ki je govorila za vlado, ne smatra zamejna vlada kralja Petra nove vlade Jugoslavije za legalno telo, ampak za ljudi, ki si lažno lastijo pravice nekakšnega predstavništva ljudstva Jugoslavije.

Zamejna vlada, je rekel njen predstavnik, bo še nadalje sodelovala z zavezniki ter vršila svoje tozadevne dolžnosti, kot prava predstavnica jugoslovanskih ljudstev. Tega ji ne more nihče preprečiti, najmanj pa še partizani, je poudaril predstavnik.

"Mi ne moremo tratiti časa z odgovarjanjem na napade namišljenih predstavnikov ljudstva Jugoslavije, ki drzno udarjajo po naši monarhiji in naši postavi vladi," je dalje rekel vladin govornik.

Poudarjeno je bilo tudi, da obstajajo danes različne vlade v Jugoslaviji, kajti Slovenija, Srbija, Hrvatska in Črna gora imajo tudi svoje krajevne vlade. Radi tega ni ravno važno, če si še Tito postavi svojo. K

temu je pridodana zasmehljiva pripomba, da je Tito sedaj brez sedeža vlade, ker so Nemci nedavno zavzeli njegov glavni stan.

Jugoslovanski informacijski urad je namreč podal poročilo, ki trdi, da so Nemci zavzeli Jajce v Bosni, kjer je imel Tito svoj glavni stan. Poročilo tudi pravi, da je položaj po vsej okupirani deželi zelo resen. To se ne ujema s poročili partizanov, k pravijo, da so nemško ofenzivo že zlomili, kar indirektno priznavajo tudi Nemci sami.

Vladni predstavnik je navedel znane argumente, kako se je Mihajlović boril osamljen v času, ko ni bilo na pomoč zavezniških letal, niti nobene druge vrste pomoči. Dejal je tudi, da je Jugoslavija proporno žrtvovala več svojega ljudstva, kot katerakoli zavezniška dežela izvemže Rusije. "Vkljub vsemu smo nadaljevali z borbo in bomo tudi v tem pravu šli dalje do konca, oduševljeni po našem kralju," je dejal vladni predstavnik.

BRITANCI BODO ŠE NAPREJ PRIZNAVALI KRALJA PETRA

London, 23. dec. — V zvezi denunciaciji, ki jo je objavila Titova vlada proti zamejni vladi kralja Petra v Kairu, je verjetno, da bo Anglija še nadalje priznavala Petra II. za vladarja Jugoslavije in to tako dolgo, da se ljudstvo samo po vojni izreče glede oblike vlade, ki jo želi imeti.

Anglija meni, da bodo enakovredni tudi ostali zavezniki, vendar pa to ne bo oviralo zaveznikov, da ne bi pomagali Titu in njegovim partizanom, ki vodijo najbolj uspešen odpor proti Nemcem na ozemlju Jugoslavije.

V Angliji oziroma v Londonu ni dozdaj nobenega znaka, da bi vlada Anglije nameravala upoštevati željo in zahtevo maršala Tita, da se da polno priznanje njegovi provizorični vladi.

Tito bi rad imel jugoslovanske ladje

Kairo, 23. dec. — Maršal Tito je vprašal zaveznike, naj mu izroče jugoslovanske trgovske in bojne ladje, ki jih je zajela Italija v letu 1941. Da je Tito vprašal, da bi se organiziralo jugoslovanske vojne ujetnike v Italiji pod njegovim vodstvom ali nadzorom.

Partizanska vojaška misija je bila poslana v Italijo, da se porazgovori z zavezniškimi predstavniki tamdol glede teh problemov. Deputacija je bila odposlana z odobrenjem gen. Sir Henry Maitland Wilsona, ki je vrhovni zavezniški poveljnik na Srednjem Vzhodu, ter tudi nadzira vojne operacije zaveznikov na Balkanu.

Provizorična vlada v Jugoslaviji je odredila splošno mobilizacijo oziroma naborno službo, kateri so podvrženi vsi moški od 18. do 50. leta.

Izdajalec Rupnik in Nemci

Svobodna Jugoslavija je poročala, da je šlo med četrtim in šestim oktobrom skozi Ljubljano na prisilno delo v Nemčijo 360 slovenskih internirancev iz Italije. Odnani so bili v Nemčijo zato, ker niso hoteli prostovoljno vstopiti v Rupnikovo gardo, kar znači, da gen. Rupnik dela z Nemci roko v roki proti slovenskemu ljudstvu, ki se bori za osvoboditev — (U. C. of S. S. A.)

Rusi so označili John L. Lewisa za fašista

Moskva, 23. dec. — Sovjetska publikacija "Vojna in delavski razred" je obkolžila štiri ameriške delavske voditelje proti-sovjetskih dejanj ter je označila John L. Lewisa, kot "fašističnega sektarijanca".

Z nazivom reakcionarji, je vzpela Matthew Wolla, podpredsednika AFL, dalje Williamsa L. Hutchesona, predsednika unije mizarjev: Isidorja Naglerja, ki je bil delegat na AFL kongresu Britskih strokovnih unij v Londonu, ter Davida Dubinskija, mednarodnega predsednika oblačilne unije.

Publikacija je pohvalila organizacijo CIO in poudarila, da se bori za slovo delavstva v Zdr. državah ter obenem stremi za tem, da se doseže vzajemnost med delavstvom in ljudstvi vseh dežel.

Požar v letovišču

Wildwood, N. J. — Tukaj je nastal požar, ki je uničil tri teatre, dve stanovanjski hiši, 11 domov in 25 prodajalen in trgovin.

Dve osebi sta zgoreli v požaru, ki je divjal deset ur preden se je gasilec posrečilo spravi ti plamen pod kontrolo. Od morja pihajo veter je ogenj razpihal, da je takorekoč hipoma naraščal in zajemal vedno

Nemci pričakujejo vpad v Evropo

Nemci so prepričani, da bo novi vrhovni poveljnik zavezniške vpadne armade general Dwight D. Eisenhower v najkrajšem času svojo mogočno armado poslal čez Rokavski preliv na evropsko celino in s tem pričel ofenzivo v zapadni Evropi. Kot pripravo na ta vpad smatrajo Nemci veliki zračni napad nad 3000 bombnikov na nemške utrdbe v Franciji v petek zvečer. Predsednik Roosevelt je v svojem govoru v petek popoldne naznanil, da je bil gen. Eisenhower izbran za poveljnika zavezniške vpadne armade.

Izjava predsednika Združenega odbora Južno-slovenskih Američanov

New York, 22. dec. — Vesti, ki so prišle iz Kaira in iz Londona zadnje dni in izreco danes, me napolnjujejo z globokim zadovoljstvom osebno in kot predsednika Združenega odbora južno-slovenskih Američancev.

Naše stališče, ki smo ga zavzemali vkljub stalnim napadom in izlivom sovražnega obrekovanja, je zdaj našlo popolno zadoščenje. Čutim, da je zdaj dolžnost slednjega Američanov in posebno slednjega južno-slovenskega Američanov, da podpira razvijajoče se smerice predsednika Roosevelta, ministrskega predsednika Churchilla in maršala Stalina ter njegovih galantnih zaveznikov v Jugoslaviji, pod sijajnim poveljstvom maršala Tita, kateri bo po mojem mnenju še veljal za enega največjih generalov te vojne, ter bo postal glavna osebnost poveljne Evrope.

Louis Adamie.

Trgovine dajejo papir

V kampanji za varčevanje s papirjem, ki se je pričela 16. decembra, so se posebno izkazale velike trgovine v New Yorku, ki so do sedaj oddale po 40 ton papirja na dan.

nove predle letoviškega kraja ob obali. Škoda znaša nad milijon dolarjev.

Scharnhorst potopljena

Angleška admiraliteta naznanja, da so zavezniške bojne ladje, ki so spremljale velik konvoj, namenjen v Murmansk, severno od Severnega rta, med Norveško in Spitzbergi potopile veliko nemško oklopnico Scharnhorst, ki je v februarju lanskega leta s svojo sestrsko ladjo Gneisenau zbežala skozi Rokavski preliv na Norveško.

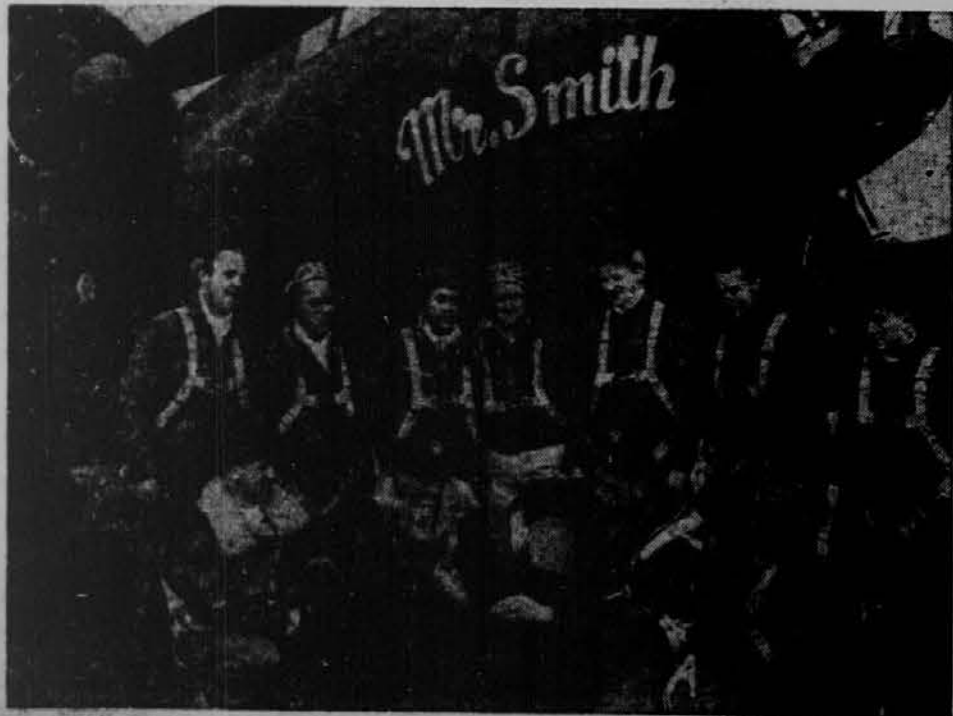
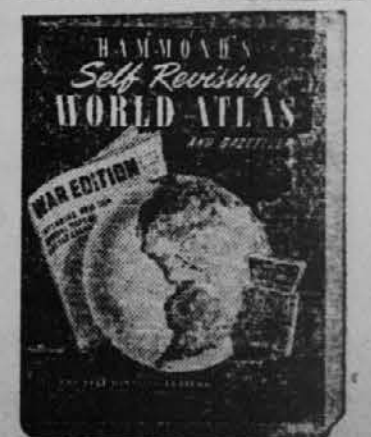
Nemški radio priznava, da je bila oklopnica Scharnhorst potopljena ter dodaja, da je več nemških bojnih ladij napadlo zavezniški konvoj, ki je šel na poti v Rusijo in da je bila po vroči bitki oklopnica potopljena, ko je oddala svoj zadnji strel. Nemci tudi pravijo, da je pomorska bitka dolgo trajala in da je bilo več zavezniških bojnih in tovrstnih ladij poškodovanih, toda angleško poročilo ne omenja nobenih poškodb na zavezniških ladjah.

NOVA IZDAJA Hammonda SVETOVNI ATLAS

V njem najdete zemljevide vsega sveta, ki so tako potrebni, da morate slediti današnjim poročilom.

Zemljevidi so v barvah. Cena 50 centov

Naročite pri: "G L A S U NARODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

Ameriška posadka je svoj bombnik imenovala Mr. Smith v počast velikemu številu ameriških vojakov, ki se pišejo Smith.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Printed and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Baker, President; Ignac Bude, Treasurer; Joseph Lupsha, Sec-
retary of business of the corporation and addresses of above officers
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertising on Agreement.

AA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.-; ZA POL. LETO \$3.50; ZA ČETRT. LETO \$2.-.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot., nedelj in praznikov

"GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CItizen 3-1242

PREDSEDNIKOV GOVOR

V petek popoldne je predsednik Roosevelt govoril po radio v imenu celega ameriškega naroda ter je poslal njegove molitve in veselja ameriškim vojakom, mornarjem in marincem na vseh frontah in na otokih, čijih imen do pred kratkim nismo niti vedeli. Ti vojniki so v spominu naših, ki so jih poznali in radi imeli. Ves narod misli na nje in tudi na one, ki jih ne pozna, misli na nje v ljubezni in hvalečnosti.

Za mnoga ameriškega vojaka je letošnje tretje Božiče, ko se nahaja z doma, daleč od svojih dragih. In ostro raznih morja je tri milijone osemstotisoč ameriških vojakov. Do prihodnjega poletja jih bo šlo zopet en milijon dvostotisoč in so sedaj že večinoma po taboriščih. Amerikanski vojniki pa ne služijo samo na raznih frontah in o njih vsak dan beremo v časopisih, temveč so tudi na Islandiji, v Libiriji, na Aleutih, in na nekem majhnem otoku, po imenu Tongareva, v Indiji in v jugozapadni Kitajski.

Vsi pa, bodisi v bojih ali drugje, so bili odtrgani od svojih starišev, bratov in sester, od svojih prijateljev ter so morali zapustiti svoje domove. Vsi so v onih letih, da so zrela za ženitev, mnogi so poročeni, pa so oddaljeni od svojih žena in otrok več tisoč milj. Za vse pa je to prvi priložnostni požrtvovalnosti in trpljenja. V bojih s sovražnikom morajo prenašati velike napore in muke; pri- nati morajo puščavsko vročino ob ekvatorju in strupen mrzlo visoko v italijanskih gorah, po Grenlandiji, na Aljaski. Pored morajo biti pripravljeni pri- nesti rane in smrti. Večje trpljenje ni imel noben vojak v nobeni prejšnji vojni.

Nekateri vojniki, ki so se vrnili iz bojev za Rim, na Guadalcanal, na Taavi in so s seboj prinesli rane, ki jim delajo čast, se čudijo ljudem doma, ko jadikuje zaradi visokih cen in pomanjkanja žganja. In tem vojakom se zdi življenje ljudi doma kot nebesa.

Pa če bi ti vojniki mogli pogledati tam ljudem v sru- ču, bi videli tam mnogo sočutja, mnogo resne in tudi požrtvovalnosti. Ljudje, ki so ostali doma, morajo trdo delati, da ima vojak dovolj vsega, kar potrebuje, vsako pri- neseno svoj delež na oltar domovine. Ljudje sicer tudi se- daj rajajo in plešejo, toda njihove misli so vedno pri vo- jskih na bojnem polju. Nikdar ne uživajo brezskrbnega počitka. Vojaki, ki se bore za svobodo vseh narodov, ki se bore za trajen mir, ki naj pride med človeštvo, so ve- dno v mislih in v srcu ljudi, ki so ostali na domači fronti.

Po besedah predsednika Roosevelta držimo te voja- ke v visokih časih, v visokem spoštovanju in jim, ko se vrnejo, med nas zagotavljamo, da bodo našli Ameriko, kjer bodo mogli najti delo in mirno in zadovoljno življe- nje in bodo lahko ponosni v svojem srcu, da so se borili za pravice ljudstev in dosegli mir, ki ga bodo uživali njihovi otroci in otroci otrok.

Predsednik je poslal v svoji poslanici vojakom pri- srečne pozdrave, toda jih tudi opozarja, da ravno sedaj prihaja čas, ko bodo največ trpeli in bo marsikateri dal življenje za svobodo in boljo bodočnost drugih.

Roosevelt je omenil, da je bilo na konferenci v Tehe- ranu sklenjeno, da bo na nemško trdnjavo ob istem času uveden napad s treh strani, toda nemška armada še ni o- slabljena in zavezniki morajo biti pripravljeni na zelo velike žrtve. Mnogo tisoč naših vojakov bo padlo, mar- škateri ladja bo potopljena, predno bo zlomljena nemška oborožena sila.

Prihodnje tri mesece bodo na dnevnem redu najin- ternejši boji sedanje vojne in mogoče se bo odločila usoda zlo- činske Hitlerjeve Nemčije in nemškega nadčloveka.

Tifus v Napolju

Ker se je od oktobra v Na- polju tifus desetkrat pomnožil, je general Clark prepovedal vojakom na dopustu vstop v mesto. Sicer ni na tej bolezni

obolel še noben ameriški ali angleški vojak, toda bolnih je 250 mestnih prebivalcev. Po že- leznih postajah in po drugih krajih, kjer se vedno zbira mnogo ljudi, trosijo prah za u- bi, ki raznašajo tifus.

IZOBRPEK IZ GOVORA LOUISA ADAMICA V CARNEGIE HALL

Louis Adamič, predsednik Zdrženega odbora južnoslov. Amerikancev, je imel dne 22. decembra 1943 govor v znani Carnegie Hall v New Yorku ob priložnosti obletnice sodne ob- tavnave zaradi požiga Reichs- taga. Kot znano je bil eden glavnih obtožencev na tej ob- ravnavi Bolgar Dimitrov, ki so ga naciji dolžili, da je pod- takni logenji. Adamič je raz- vil okrog osebnosti Dimitrova zanimiv govor, ki se delno glasi:

"Vprašan sem bil, da danes tu govorim zato, ker delujem in podpiram enega najslabših razvojev te vojne, razvoj, ki je Dimitrova kova — ju- goslovanski partizanski odpor in revolucijo pod vodstvom ge- nerala Tita.

"Ne vem, če sta se Dimitrov iz Bolgarije in Tito iz Jugosla- vije kdaj srečala; najbrž sta se. Dimitrova vrzi in interesi v Jugoslaviji so bili tesni, ker njegova žena Ljuba Ivošević je Srbkinja. Vendar pa ni niti važno, če sta se sploh srečala; skupnega imata mnogo.

"Dimitrov je pri obravnavi v Leipzigu pokazal presenet- livo pogumnost in značajnost in je takorekto dosegel prvo zmago nad fašizmom. Bila je to moralna zmaga osebnega po- štenja — trijumf človeškega značaja, poguma in principov — sprito teh svojstvenosti Di- mitrova, je njegovo ime zaslo- vilo po svetu z brzino pomlad- ne spise, ki prinaša nade lep- ših dni.

"Tito in Dimitrov posedu- jeta iste svojstvenosti značaja in poguma, toda obenem ju od- likuje še druga kvaliteta — od- ločnost in drznost naprej kora- kajčnega človeškega progressa. Oba sta bila in sta nositelja idej in principov za boljšo bu- dočnost.

"Pogum in srčnost, kot ve- mo, so posedovali tudi plemen- itniki, ki so bili chsojeni na giljotine. Pisatelji in zgodov- inarji so pisali o njih nasto- pu pred obrazom smrti in so pili slavo njih plemeniti ne- strašnosti. Kljub temu, mi ne bi preklicali njih usmrtitev. Zakaj ne? Zakaj gledamo z razliko in občutkom na pogum in srčnost francoskih plemen- itštev in z velikim občudova- njem na Dimitrova in Tita? Pogum za pogum, drznost za drznost, v bistvu se srčnost obojih ni razlikovala. Morala je biti torej ta neka druga pri- mes, drug faktor, ki je delal razliko.

"Plemenitost so pripadali preteklosti, redu, ki je umiral, njih pogum, značaj, naziranje in poštenja duha se je snkalo okrog jedra, ki se je bistveno že ločilo od glavnega toka živ- ljenja in človeške zgodovine.

"Dolga doba zgodovine nam kaže, kako se je v teku časa, vseh komaj vidno, završila sprememba, ki je določala šte- vilo in tip takozvane elite. Zgodovinski tok se je polago- ma, a gotovo usmerjal proti enakopravnosti — proti strem- ljenju, da se iz temeljne ježe po enakopravnosti ustvari po vsem svetu nekaj, kar bo več, kot lepa in gola fraza.

"Za uresničenje tega je tre- ba boja, pogumnega in značaj- nega boja mož, kot sta Dimit- rov in Tito, ter drugi njima slični posamezniki, ki pripada- je, kakor karakter v knjigi Lillian Hellmanove, tistemu nevzdržnemu in čisto nevidne- mu toku socialnega razvoja, ki pušča za seboj vse, ki se bo- ji novih potov in se počuti bo- lje v stalnih vodah in privaje- ni okolici. Življenje samo pa se vedno ravna po zakonu spre- menbe. In zato so posamez- niki kot Tito in Dimitrov sila, ki posega s svojo pogumnostjo in drznostjo v samo osrje tega toka in pritegne za se- boj množice vkljub pomisle- kom in nezaupnosti, ki je mor-

da posameznik čuti do samega sebe in do drugih. V času kri- ze se nekaj instiktivnega zga- ne v nas, da sledimo Titom in Dimitrom — kakor je to izra- žil napram meni oni dan neki človek, ki je dejal: "Nič ne vem v resnici o tem človeku, Titu. Toda on je sijajni! On me absolutno vsega prevze- ma!"

"Pogum mož, kot je Tito ali Dimitrov, je pogum mož, ki se ne boje bodočnosti in se ne bi- gajo za svojo osebno usodo. Njih principi so vznikli iz ne- omajne vere v človekovo ena- kopravnost in njih značaj je skovan iz človeškega dostojan- stva, na katerega ne stavijo monopola, ker vidijo dostojan- stvo človeka v slednjem bitju — izvzemši oni človeški ele- ment, ki je v stanju razpada in korupcije.

"Dimitrova zmaga nad fašiz- mom se je završila pred deseti- mi leti v sodni dvorani v Leip- zigu. Obtožence se je obrnil proti svojim tožiteljem in jim je vrge v obraz obdolžitev, ki je prisilila nacijo, da so Di- mitrova oprostili in mu dovo- lil odhod v Rusijo. Dimitrov je s svojim odločnim aktom po- vzročil val protestov po vsem svetu in naciji so ostali s svo- jo justico vred osmešeni, med- tem, ko je Dimitrova občudo- val ves svet.

"Titova zmaga nad fašiz- mom je prišla v času, ko je bi- la Jugoslavija pod nacijsko ok- upacijo. Vkljub okupaciji, iz- trebljanju prebivalstva, ter o- tranjih verskih in strankar- skih bojih, katere je podžigala predvojna jugoslovanska re- žimska vlada z namenom, da si o- hrami odprto pot za povratek in za zopetno vzpostavitev svo- je nedemokratske predvojne oblasti, so Tito in njegovi par- tizani ter drugi nevojaški pri- taši gibanja završili dvoje stvari hkrati. Zadrževali so 15 do 30 očiščenih divizij v Ju- goslaviji in obenem so zdru- žili večino jugoslovanskega pre- bivalstva v osvobodilni fronti.

Fotožili so temelje bodoči de- mokratski povojni vladi ali oblasti d.žele. Dr. Ivan Ribar je na čelu provizične vlade Jugoslavije na terenu in on je poznal kot demokrat, katere- ga podpirajo vse stranke, raz- ven pripadnikov starega reži- na. Nova vlada je vlada ljud- stva, ki ima demokratičen pro- gram.

"Pričakujemo, da bo po voj- ni osnovana jugoslovanska fe- deracija, katera bo vključeva- la z dovoljenjem bolgarskega ljudstva, tudi Bolgarijo. Ob- staja možnost, da bomo videli še na Balkanu zvezo držav, po vzorcu Švice, Združenih držav in Sovjetske unije.

"Tito in partizani — kakor George Dimitrov, kakor Rasi — imajo odprte oči. Brez stra- hu gledajo v bodočnost in zvesti svojim velikim idejam in principom, se borijo z vso močjo in s pogumom in drz- nostjo. Zavedajo se toka zgo- dovine in zato je njih borba kombinacija, ki je polna člove- ške veličine."

DELO DOBE:

ŠIVALKE NA NEORA in ŠI- ROKE KITE — Unijska to- rarna. Dobra plača, dolga sezi- ja. Vprašajte pri:

SUMMIT HAT CO., Inc.
53 West 36th Street
New York City
12-27 to 31.

SONART REKORDI

Nove slovenske ploščel

Jerry W. Koprišek in njegov orkester

M596—Wedding Polka
(No hom se molili; Ti pa
jest, pa židana marelaj
Wedding Walts
Slovenski Walts
Pojo Rupnick sestri

M595—Jeep Polka
(Mat' polica pečejo)
Marine — polka

675—Terezinka — polka
Na planinah—valček

Lepe Melodije
Duquesne University Tamburica
Orkester

M575—Na Marjance, polka
Kje so moje rožice
Marica pegla—polka

Jerry Koprišek in orkester

M575—Terezinka polka
Na planinah—valček

Za tozadevni cenik in cene plošč se
obrnite na

JOHN MARSICH, Inc.
543 W. 42nd ST., NEW YORK

ZBOROVANJE SANSA IN SHOD S PROGRAMOM

Slovenskemu občinstvu v A- meriki je bilo že uradno poro- čano, da je sklicano zborova- nje SANSA, ki se bo pričelo drugo soboto meseca januarja v Chicagu, Ill. Kot znano je to organizacija, ki jo je ustanovil Slovenski narodni kongres, vr- še se 5. in 6. decembra 1942 v Clevelandu, Ohio v svrhu osvo- boditve stare domovine ter po- politične pomoči slovenskega na- roda sploh. In kot znano na- dalje, je kongres določil za ta- ko akcijo potreben program ter izvolil odbor za vodstvo SANSA in izvajanje omenjen- ga programa. Vodstvo sesto- ji iz izvršnega in širšega ter- častnega odbora in ti odbori imajo skupna zborovanja po potrebi.

Na soboto 8. januarja 1944 je torej sklicano prvo tako zbo- rovanje, ki se bo prekone raz- tegnilo tudi na nedeljo. Vse- kakor je tako zborovanje vpi- račeno v hitro se spreminja- jocih razmer zelo potrebno in kakor razvidno, je veliko zani- manja za to že sedaj. Prišli bodo zastopniki iz raznih kra-jev Zdrženih držav, ki jim je narodni kongres poveril to- važno mislo in naša čikaška nasebina jih bo vesela.

To pa sveda se ni vse. Tudi tukaj smo narodno zavedni in gojimo g'oboke simpatije do ne- srečnih bratov in sester v sta- rem kraju ter jim želimo po- magati. To hočemo še poseb- no dokazati in demonstrirati ob prilki zborovanja SANSA v Chicagu. Tukajšnje postoj- ranke JPO SS in SANSA so se zavzele, da v počast tem narod- nim zastopnikom prirede javen shod s primernim programom, na katerega naše čikaško ob- činstvo s tem posebno opozar- jajo. Priprave zato so že v do- brem toku.

Kakor se za tako prireditvev naravno pričakuje, bodo na programu dobri govorniki, med temi Ebin Kristan in Louis Adamič. Sodelovala bo- do naša pevska družstva in po- klicani so glasbeni ter razni drugi talenti, da pomagajo, kar bo v podrobnosti priobče- no pozneje. Program bo pest- r in prireditvev vsakogar zani- ma in ponuja ter tako, da je ne bi smel zamuditi nikdo izmed rodnih prireditvev v soboto dne naših ljudi.

Torej vsi na to važno na- S. januarja 1944, ki se vrši v dvorani SNPJ, 2659 So. Lawn- dal Avenue v Chicagu, ter se prične točno ob 8. zvečer.

Pripravljalni odbor

RAZGLEDNİK

Piše Anna P. Krasna

Po vetru ...

Zdaj, ko se borba jugoslo- vanskega ljudstva priznava, kot resnično junška in teme- ljita borba za osvobodjenje in pravico samoodločevanja po tej vojni, lahko bistro oko ske- ptika in realista pazi razne spremembe naziranja na naj- različnejših mestih.

Gre človek recimo kam na kako veliko priredbo ali shod, itd., pa sliši stvari, ki jih ne- more verjetni ... Ljudje, ki so še včeraj omahovali in cincali nekje na plotu, nevedoče v kate- ro smer bi se podali, stopajo zdaj v ospredje in v vznese- nih frazah proglašajo, da je narod s svojo borbo zmagal in smo tega na moč veseli ...

Bogme, da ... toda naj se kaj ponesreči in spet bo ta šmentani plašč zavihral tam- gor na plotu, pripravljen, da se obrne po vetru ...

Najbolj zanimivo je v teh dneh dejstvo, da tisti, ki so vzlic posmehovanja in pikanju od vseh strani stali trdno na strani naroda in njegove bor- be, ne pridejo nič v poštev. Priložnostni ljudje so vsi vzhi- čeni nad svojim lastnim nano- vo najdenim odušljenjem in se- niti ne spominjajo, da so vedno bili gotovi posamezniki in sku- pine, ki so neomajno verjele v končno zmago ljudstva v Ju- goslaviji.

Take stvari in pojavi dajejo realistu veliko zabave, kajti realist ne pozabi tega, kar je bilo prej.

Povojna realitika

Tisti, ki menijo, da se bo da- lo po vojni lepo živeti v sta- rem kraju, ker bo na razpolo- go mnogo zemlje vsled široke- ga izstreljanja ljudstev, naj tu- vbe, da so mladi in tudi sta- rejši ljudje po zadnji svetovni vojni upali na zelo izboljšane čase. Ko sem jaz odhajala v A- meriko, so dejali fantje, ki so gledali v bodočnost z vedrim pogledom m'adosti, da se bomo kesali vsi, ki odhajamo, kajti

Amerika bo po vojni imela te- zke čase, medtem, ko se bo v Evropi stanje tako izboljšalo, da bo Amerika kar doma.

Vsi vemo koliko "Amerike" so imeli ljudje doma ... Na Poljskem so ljudje razčesili eno vžgalico na tri in več de- lov, da so tako hranili s to dra- gocenostjo, dočim so kmetje v Jugoslaviji uživali neslane je- di, ker niso mogli kupiti soli ... Drugod po Evropi so vladale približno enake razmere za ši- roke predele mas. To je bila "povojna Amerika" Evrope po zadnji vojni in končala se je cela žalostna drama s sedanjim klanjem, kar bi značilo, da ev- ropški človek dozdaj ni mogel ustvariti nič boljšega, kot to, kar nam ježi lase danes ...

Kdorkoli torej ima namen, da gre v Evropo po vojni, naj nese s seboj nekaj ameriškega naziranja svobodnega izraž- nja, ker vzlic vsem borbam, ki jih vodi trpeče ljudstvo danes, obstaja nevarnost, da bodo po vojni zagrabili za vajeti skriti evropski elementi, ki smatrajo, da so mase ljudi tu zato, da se oni redijo ob njih in jih tlačijo, z mednarodnimi kapitalisti pa delajo skrite pogodbe, ki privedejo končno do krvavih vojn.

V Evropi mora priti na povr- šje realitika, ki bo zavrila ploteve, za katerimi je dozdaj vedno tičala oblastno evropska gospoda, podpirana po puhlem malomeščanu, ki je vedno po- znal le dobiti obzeka kroga svoje družine, za ostali svet pa se ni znal in ni hotel zanimati v socialnem pogledu. Ostalo pa je opravila izmoranca ljudstva, ki se je zadovoljilo z jadanjem in čakalo vojske, kot rešitve... Ta strahotna "rešitev" je zdaj tu, a bo tudi spet in spet, če ne bo po tej vojni zmagala reali- stika.

Ne pozabite krvavečega na- roda v domovini! — Pošlji- te Vaš dar še danes Sloven- skemu Pomožnemu Odboru.

SEDAJ LAHKO DOBITE

LASTNOROČNO PODPISANI KNJIGI

pisatelja Louis Adamič-a

ZA CENO \$2.50 ZA ZVEZEK

"Two Way Passage"

V tej knjigi, ki je zbudila pozornost vsega ameriškega naroda, da- je pisatelj navet, kako bi bilo mogoče po sedanji vojni pomagati evropskim narodom. Iz vseh evropskih držav, tudi iz Jugoslavije, so prišli naseljeni v Ameriko in pomagali postaviti najbolj uspešno in najbogatejšo državo na svetu. Sedaj je prišel čas, da Zdržene države pomagajo narodom, ki so jim pomagali do njihovega sijaja in moči. Pot na dve strani — kakor bi se mogel naslov knjige prevrstiti iz angleščine — je jako zanimiva knjiga in jo priporočamo vsakemu, ki razume angleško.

"What's Your Name"

"Človeški odgovori na vprašanje, ki se tiče vseh milijonov ... Či- tanje te knjige je bogato plačilo." — Take so je izrekli veliki ameriški dnevniki o tej knjigi.

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Polijam Money Order za \$..... za lastnoročno podpisano(1) knjigo(1):

Moje ime
Št., ulica ali Box St.
Mesto in država

"Glas Naroda"

216 W. 18th STREET NEW YORK 11, N. Y.

ČITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskar- ske potrebščine. Da si rojaki zagotavljajo redno dopošiljanje lista, lahko gredo upravištvu na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vna- prej plačano naročnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES?

NOČEM PLAČATI VEČ KOT

NAJVIŠJE URADNE CENE!

NE SPREMEM RACIONIRANIH

ŽIVIL AKO NE ODDAM ZNAMK!

Kratka Dnevna Zgodba

DRAGOTIN GREGORC:

"ŠE PRI KUSTOCI BAL SE NISEM SMRTI"

Kustoci? Bitka pri Kustoci? Ljal v Ljubljano. Valentin je vprašal o njej danesnjega srednješolca ali visokošolca. Da, zamisljal vam bo nemala dobro zapomnjeni stih iz Aškerčeve krepke balade o mejni ku, toda drugega nič. Kaj je današnji mladini mar bitka pri Kustoci, ko živi sama v dobi, polni vojne groze, raztanjene čez skoro cel svet v zraku ne visave in čez oceane. Toda tja do svetovne vojne je bila bitka pri Kustoci ohenem z bitko pri Kraljevi Gradcu, ki sta si sledili v nekaj dneh, v sto. Toda v primeri z današnjim razvojem je bila res še dolga vas. Na večer so bile nlice slabo razsvetljene, le tu pa tam je gorela kaka svetilka, v kateri je bila steklena posoda z oljem. V predmestjih bi rekli, so bili skoraj brez vsake razsvetljave. Le na najbolj prometnih križiščih je brlela kaka luč. Furmansko življenje je bilo takrat, pred svojim zatonom, še močno živo. Furmani so se delili na tri skupine: nemški so se ustavljali pri Bavarskem dvoru, hrvaški pri Medjatovi hiši, kjer je danes kavarna Evropa, Kranjski izvozečki in kmetje iz okolice so od nekdaj zavijali k Figovcu, ta posest je še vedno taka, kakršna je bila nekdanj. Ostali slovenski furmani so se ustavljali po večini pri Maliču, kjer je zdaj zrasla Batova palača, ali pa pri Črnom medvedu nasproti Lipi. Tam so zdaj nove hiše, da ni več spomina na stare. Nadalje so furmani radi zavijali k Krčonu nasproti Tobacni tovarni in k Molkovecu Jožetu na Lepem potu.

Ožji rojak, ki sem ga ob prvem obisku Ljubljane srečal v Zvezdi, je bil stražnik Primser, doma iz Vrhnike. Obleden je bil v fino obleko, v belo bluzo in temne hlače, na glavi visoko črno s krizem, beja jermena, čez ramo torbica za naboj, je in na puško. Ponosno mi je povedal, da ima Ljubljana le dva prava stražnika po vojaško opravljen, stajal pa je pred nemško Kazino, v kateri je sedelo polno oficirjev. Bil sem pozneje še večkrat v Ljubljani in se zlasti spominjam, kako so leta 1854 nadaljevali gradnjo proge od Ljubljane proti Trstu. To sem imel kaj gledati, ko so furmani vozili obilo hrastovega lesa s Hrvaškega za železniške mostove in v Trst za zgradbo ladij. Železnica iz Ljubljane v Trst je bila končana 28. julija 1857. Tisto jesen prej sem videl prvo lokomotivo, ki je men da preizkušala borovniški most. Iz rojstne vasi se vidi vsa okolica, tudi Borovnica. Tisti dan je bil tak veter, da je raval drevje s koreninami, odnašal kozolet in trgal slamnate strehe. To je bilo slabo namenie. Ljudje so rekli, da je začel hudič pisati po svetu.

Predvsem nas bo gotovo zanimalo, kakšna je bila Ljubljana pred malo manj kakor sto leti, kako se je takrat živelo, to je bil hlapec pravkar pripisal v naše kraje, ko se je končeval furmanski promet in ko so začeli ljudje po žici govoriti na daljavo. Takole nam pripoveduje gospod Korček:

Naj začenem najprej pri sebi. Rodil sem se 26 aprila 1846, od devetih otrok nas je odraslo 5 sinov in tri hčerke, ki so bili vsi poročeni in kmetovalci. Vsi so dočakali visoko starost nad 80 let. Toda razen najmlajšega Lovrenca, ki je star 87 in posestnik v Sinji gorici pri Vrhniki, je že vse ostale pobela smrt. Zgodaj sem si začel služiti kruh z nabiranjem hrastovih ječ za strojenje usnja ter z vrbovini šibami za pletenje košar. Pletli smo drva in smo vsi otroci pripomoči staršem, da so z razprodajo košar pridobili lepe golinarke.

Leta 1853 sem se s svojim bratom Valentinom, ki mu je tedaj bilo 24 let, prvič pripe-

SPOMINI NA NAŠE KRAJE

Tud tukaj sonce gre okrog, dolino vidim, hrib in leg. A sonce naše bolj blišči in hrib naš lepše zeleni.

Vsakemu izmed nas večkrat pridejo na misel njegovi rojstni kraji. Posebno mi Sloveni radi slišimo in beremo ter se spominjamo naših lepih rojstnih mest in vasi.

Spodaj podpisani opisujem izlet iz Ljubljane v moj rojstni kraj Velesovo pri Kranju leta 1912, torej še pred prvo svetovno vojno. Lepega poletne-

ker se železna kača zvija po zemlji. Ko sem bil prvič v Ljubljani, je bila ob glavni cesti z Dunaja v Trst izpeljana ena sama brzojavna žica, tekla je po Nunki ulici. Kasneje sta bili speljani še dve, 1. 1857 pa tri. To leto so potegnili žice ob železniški progi in je ostala ob glavni cesti napeta le še ena žica v Idrijo. Ob železnici so prebivali čuvaji tako blizu drug drugega, da so se videli. Namesto brzojave je imel vsak čuvaj po pet okroglih, velikih rdečih pobarvanih košar na visokih drogovi. Ko je prihajal vlak Ljubljana-Trst, je pritegnil vsak čuvaj po dve košari navzgor. Za vlak iz Trsta pa je bilo treba potegniti tri košare. Drugih signalov ni bilo. Od čuvajnice do čuvajnice so si dajali čuvaji znamenja, dokler ni prišel raport na določeno mesto. Ponoči so imeli namesto košar svetilke za signale. V megli pa je vsak čuvaj trobil na rog.

Kadar strojevodja ni videl, ali je dobil znamenja, je brž ustavil vlak in šel pogledat v čuvajnico, če ni morda čuvaj za večno zaspal. Zgodilo se je nekajkrat. Nič čudnega, železniški čuvaj je moral opravljati službo neprestano dva dni in dve noči, šele tretji dan je dobil namestnika za en dan in eno noč.

Meseca aprila 1866 ki je veljalo pozneje za tako krvavo leto, sem moral k naboru in sam takoj nato odrinil k Janezom, (k 17. pešpolku) v Ljubljano. Po prvih večerih smo odrinili v Verono. Zbirali so se Italijani, pa so se zbirali tudi Avstrijci, bilo nas je središču okoli Verone 82.000 mož, velika vojska za tiste čase.

Italijane je vodil Lamarmora, ki je 23. junija prešel s svojo vojsko čez reko Mincio. Odločilna bitka je bila pri Kustoci.

To je srednje velika vas južno od Gardskega jezera. Bili smo, to je že treba priznati, prav odločno pripravljeni k napadu. Avstrijsko vojsko je vodil nadvojvoda Albrecht. Nastopil je usodni dan 24. junij 1866. Ob treh zjutraj je začelo grmeti iz topov, streljati je začelo italijansko topništvo. Avstrijska vojska je seveda takoj odgovorila. Treskalo je prav izdatno z obeh strani. Kmalu popoldne se je približal trenutek odločilnega napada. Z naskokom na nož smo planili nad italijanske oddelke. Ob treh popoldne je bila bitka končana z našo zmago. Proti večerni se je razpršila italijanska vojska, ki je imela preslabo vodstvo. Seveda se vse to ne da primerjati z današnjim načinom bojevanja. Bili se nismo ničesar, toda bili smo še preprosto oboroženi, miške smo nabijale spredaj, sprožile so se z udarom netačnega na kavoico. S takšno puško sem lahko ustrelil vsake 5 minut. Če sem bil uren in priden, — večkrat pa je trajalo brezavne še kaj deli časa. In streljati se je dalo s takšno "fordeladricco" največ na daljavo 300 do 400 metrov. Ali kogar je poročila takšna krogla, je presneto udarila vanj.

ga dne zjutraj smo veselo koračili k državnemu kolodvoru v Šiški. Nismo dolgo čakali, ko ob 7. prisopihla Gorenjca na postajo. Veselo in zadovoljno sedemo na vlak. Vlak na državnem kolodvoru ne čaka tako dolgo, kot na mestnem. Pa že čukne, in peljemo se mimo vasi Št. Vid, in škofskih zavodov, in že smo na prvi postaji Vižmarje. Naša romantično lepa Gorenjska stran se nam odpira iz vseh strani. Le nekaj minut in vlak potegne naprej proti drugi postaji v vas Medvode, bližje in bližje naših krasnih planin. V Medvodah pa opazimo našo Gorenjsko hčer planin, reko Savo, v vsi njeni prirodni lepoti. Od postaje Medvode vlak drdva naprej po lepih poljanah, in se ustavi na tretji postaji od Ljubljane v mestu Škofja Loka.

Gledamo na obe strani, kje je mesto. Ali zgodovinsko mesto Škofja Loka s postaje ni videti, ker je precej daleč dalje. Sedaj se pa že peljemo proti našemu cilju, mestu Kranju. In glej, naše hribovito mesto Kranj se nam že prikazuje. Pozdravljen, ponos in prestolnica naše lepe Gorenjske. Cel večiki hrib je posijan z lepimi hišami, solami in veličastnimi cerkvami, kar nekaj časa strmino in se čudimo ti prirodni lepoti.

Ko smo zapustili kranjski kolodvor, gremo čez savski most. Reka Sava teče nekako pod mostom, je pri Kranju že precej deroča in mogočna. Gremo na prejšnjem Savski most, in prideimo na Jelenov klanec, in gremo mimo Majdičevega mlina. Tamnilin je znan po vsem Gorenjskem in ima lepe prostore za mletje moka. Tu pa smo že na vrhu in v samem mestu in bližino se mestnemu drevoredu. Na koncu drevoreda vidimo lepo poslopje prve državne gimnazije Kranja. Kranj ima nekaj lepih cerkve in precej lepih vil. Tu se tudi vršijo dobro znani semmji, in kmetje iz daljnih okolič jih redno obiskujejo. Kar se tiče gostiln in restavracij, za jesti in piti je Kranj prvovrsten. Ko je v mestu semmji, je velika gneča naših kmetov, kjer kupujejo, mešetarijo in potem pa gredo v dobre kreme na kosilo. Posebno pri gostilni Stara pošta je bilo ob semmjih nažokano in zelo vesele, gulas in ajmoht je bil prvovrsten. Razglod iz mesta ko se oziramo okrog, vidimo naše lepe gore, planine, hribe in gozdove. Kar nekako se čutimo presenečeni nad to privodno krasoto.

Iz Kranja do moje rojstne vasi je nekako uro in pol hoda. Zdj se pa ubiramo kar naprej in že zapuščamo Kranj. Gremo mimo mestnega pokopališča in že smo na mostu, ki pelje čez deročo Kokro, ki se pri Kranju izliva v Savo. Kokra, neubogljiva naša domača voda, ki žene veliko minov po okolici. Ko gledamo v njeno globočino, se čudimo njeni tajni deroči strugi, ki pleše med velikimi skalami, tako globoko. Naprej je ubiramo in prva vas od Kranja proti severu je Primskovo, lepa prijazna gorenjska vasica z lepo cerkvijo. Nenadlež tudi vidimo Suho. Po okrajni cesti gremo kar naprej, med lepimi gozdovi in njivami na obeh straneh eeste. Povsod vidimo naše marljivo kmečko ljudstvo, ki delajo na njivah in travnikih. In že smo v drugi vasi, in to je mala vasica Milje. Vas Milje nima svoje cerkve, farna cerkev je Št. Jurij, ki jo Miljani obiskujejo. Ta vasica leži prav blizu Kokre v zelo romantičnem kraju. Moram omeniti, da tu je doma moj prijatelj Frank Karun, ki je naročnik tega lista in njegova sestra Marija Oblak.

Get in the Fight — Work at WRIGHT

HUSKY MEN

Get a war job now!
AGE NO BARRIER
Many types of job open

Apply at

WRIGHT EMPLOYMENT CENTER

TIMES SQUARE — 46th St. and Broadway

2nd floor of 1540 Broadway — Entrance on 46th Street

Open: 9:00 A.M. to 8:30 P.M. — Mon. & Fri. 9:00 A.M. to 5:30 P.M. Tues., Wed., Thurs. & Sat.

PATERSON, N. J.

Employment Division - 245 Park Avenue
Public Service Buses No. 38 and 54 from
Paterson City Hall stop at our door.

WOOD RIDGE, N. J.

Employment Office - Administration Bldg.
Public Service Bus No. 48 or Olympic
Line Buses pass the Wood Ridge plant.

OR UNITED STATES EMPLOYMENT SERVICE

WRIGHT AERONAUTICAL CORPORATION • PATERSON, NEW JERSEY
Builders of Cyclone and Whirlwind Aircraft Engines

NAŠI ZASTOPNIKI

California: San Francisco, Jacob Lausht.
Colorado: Pueblo, Peter Collig
Walsenburg, M. J. Bajuk.
Indiana: Indianapolis, Fr. Markien
Illinois: Chicago, Joseph Bevdie
Chicago, J. Fabian (Chicago, Illinois)
Joliet, Jennie Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Maria Dolene
North Chicago, Waukegan, Math
Waukegan, Math
Michigan: Detroit, L. Plankar.
Minnesota: Chisholm, J. Lukantich
Ely, Jos. J. Peshel
Friedrich, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vesel
Montana: Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champs
Nebraska: Omaha, P. Broderick
New York: Gowanda, Karl Stralska
Little Falls, Frank Masie
Worcester, Peter Rode.
Ohio: Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bohak, Charles
Karliger, Jacob Resnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kums
Youngstown, Anton Kikelj
Oregon: Oregon City, J. Koblar
Pennsylvania: Bessemer, John Jevnikar
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, Jos. Paternel
Export, Louis Supančič
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin, Frank
Blednikar
Greensburg, Frank Novak
Homer City, Joseph Kerin
Imperial, Vence Paleich
Johnstown, John Polantz
Krayn, Ant. Taudel
Lucerne, Frank Bulloch
Midway, John Zust
Pittsburgh in okolica, Philip Progar
Steelton, A. Bren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
Wisconsin: Milwaukee, West Allis, Frank Skok
Shaboygan, Anton Kolar
Wyoming: Rock Springs, Louis Tancher
Diamondville, Joe Rolich
(*Zastopniki, ki imajo poleg imena, so upravljeni obkati tudi druge naselbine v njih okraj, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.)
Vsak zastopnik ima potrdilo na svojo, katere je priložil. Zastopnika tepla obpravljanje — Upnmo "Glas Naroda"

PRIPOROČLJIVO BOŽIČNO DARILO

The Modern Encyclopedia

V ANGLEŠČINI

22,000 Razlag ... 1,100 Slik

Najnovejša svetovna Encyklopedia, v kateri more vsakdo kakoršnegakoli poklica najti razlage vsake besede spadajoče v njegovo stroko.

Cena sedaj \$4.-

(Poštšina in zavarovalnina plačana.)

Knjiga vsebuje 1176 strani in je okisno v platno vezana. — Skoro neverjetno je, da je mogoče tako narepolno knjigo dobiti za tako zmerno ceno.

Knjigarna Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York 11, N. Y.

TO KNJIGO BI MORAL IMETI TUDI VSAK DIJAK NA RAZPOLAGO

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ALI VESTE?

Ko kupujete Vojne Hranilne Bonde si prihranite denar — ga NE darujete!

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

NOVA IZDAJA \$2.50
STANE SEDAJ 2.

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku; ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveštati in izpopolniti.

Knjigarna Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.

(Nadaljevanje na 4. str.)

(Nadaljevanje prihodnjijo)

POD SVOBODNIM SONCEM

ROMAN — Spisal: F. S. FINŽGAR.

84

Sporočil mu je, da gre v smrt, da se potopi sredi morja. S to lažjo ni upal Epafroditi ustaviti preganjanja in stikanja za seboj! Predobro je poznal Bizanc, kjer se je moralo vedno verovati nasprotno, kar si povedal. In če bi verjel Upravo, verjela ne bi nikdar despotina. Želja po masčevanju bo dvignila sidro najboljše barkam in razkropile se bodo po vsem Egejskem morju ter ga iskale. Epafroditi se je skoro glasno nasmehnil. Njegov načrt je bil na plačico zarisan. Odločno je razgrnil voleno togo, vstal, se ozrl proti vzhajajočemu soncu in z dvignjenimi prsmi potegnil vase hladni zrak. Zasedel je oči z dlanjo. Na obzoru se ni ganila nobena bela perot hiteče ladje.

Umirjen in zadovoljen je poklical Numido in mu zapovedal, naj krmar okrene ladjo, ko prebrižadi Helespont, proti severozapadu, v smeri otoka Samotrake. Če zazro pred seboj ladjo, naj se ji ne ognejo. Ob njej naj plovejo dalje in razvijo njegov prapor. Če pa bi se bližala barka za njimi, naj mu takoj naznani.

Nato je šel v kubilum in zaspal kakor truden vojvoda po zmagoviti bitki.

Bližala se je trepa polnoč, odkar so bili na morju. Spati ni smel nihče, tako se je glasilo povelje. Epafroditi je stal na krovu in strel v noč, da bi zagledal luči v pristanišču trdnjave Topera. Zakaj krmar je trdil, da jih zagledajo opolnoč. Voznja je bila ves čas ugodna. Srečali so nekaj bark, ki so plule v Bizanc. Vse so poznale Epafroditovo jadrnico in vse so jo spoštljivo in navdušeno pozdravljale. Epafroditi jim je nalašč bližal, ker je hotel, da potoma povedo carjem ladjam, kam je bežal. Preračunal je natančno, da morajo ladje preganjalke zakasnit in dan ob najhitrejši vožnji. Toliko časa pa mu je zadoščalo, da načrt izvede in izbriše vsako sled za seboj.

Opolnoč se je oglašil suženj na jabolcu: "Luči!" "Toper," je ponovil krmar in se priklonil Epafroditu. Takoj so pričeli povezovati jadra. Vesla so le polagoma udarjala v vodo in gnala jadrnico v pristan. Preden so prišli v soseščino bark, je ukazal Epafroditi: "Sidro!"

Velika vretena so zaškrpala, maček se je potopil in zapel v dno, ladja se je stresla, nekoliko nagnila in obstala. V morje so spustili čolnček. Vanj je sedel Epafroditi in Numida, moštvo pa je ostalo na ladji in poleglo. Edini evnhi Spiridion ni zaspal. Vse noči in dneve je prebedel na barki. Zaril se je v kot pod krovom, pokril s ponjavami vreče z denarjem in prepeel na njih v groznom strahu. "Če jih ulovijo?" Zamislil je vselej ob sami misli in se stisnil v kloboč ter objel svoj zaklad. Kadar se mu je vrnil zopet pogum, ko je na ladji vse počivalo in so doneli iz udarci tolkača vesla, je odgnil umazane ponjave, odvezal vreče s tisoč zlatini bizantinci ter s slastjo tipal po zlatu, prešteval jih s potnimi rokami in spuščal tiho na kupček. Če mu je iz tresoce se tako zdrl zlat in je tenko zacingljalo, je vselej vztrepetal. Vso dušo mu je objela nedosežna sladkost ob tem glasu, hkrati pa mu je grozen strah zgrabil mozeg, da je pokril vse z telesom in prisluškal dolge trenutke, če ni glas koga vzbudil in privabil dolgo roko, ki bi se iztegnila iz mraku in segla po denarju. Ko je prebil strah, je šel dalje, prešel do zadnjega spravi, tesno zavezal vrečo in pričel premišljevali, česa bi se lotil. Priskopal si je toliko, da bi lahko brez skrbi živel. Ali kako bi mogel posegati v kup, ki bi kopal in gnil. Ne. Sklenil je, da v Toperu izstopi in gre v Solun ter nepoznan započne svojo trgovino.

Zato je tako silno hrepenel, da bi se mogel izkreniti. Toda Epafroditi je šel, z njim Numida, moštvo spi brezskrbno spanje, on pa beži, čaka in se trese. Naj sedaj pridejo ladje iz Bizanca. — Zadregetal je ob tej misli in se ozrl skozi okroglo lino izpod krova.

Kakor bi ga spekle, je odmaknil obraz. Počasi se je dvignil in pritisnil semo eno oko k lini. Zastokal je, zajokal in se zvil na ponjave nad svoj zaklad. Otrnil mu je razum, stisnil ga je tolik strah, da se je od drgetanja stresal pod pod njim.

Kmalu je slišal, da je nekaj trčilo ob barko. Dvignil je glavo in prisluškoval. Jadrnica se je rahlo gugal. Zopet je potegnil dolgi vrat proti lini in pogledal.

Ob ladji je stala kupčijska barka, priklopljena z mostom ob Epafroditovo ladjo. Na mostu je videl ljudi, ki so stopali iz tuje barke na krov. Zaslišal je nad seboj stopinje. Usta so se mu razprla v krik. "Toda glasu ni bilo iz grla, zajčal je in objel zaklad ter miže čakal smrti.

Ladja se je zibala, umirjevala, stopinje nad njim so prihajale in odhajale, vračale se zopet in utihale. Spiridion je bil po vsi telesu potan od strahne groze. Se enkrat se je nagnila jadrnica, zarofljale so verige, nato vse tiho. Pod vesli je pljuskało morje. Drgetajoč kakor topolov list, se je vzpel na vrečah in pogledal skozi lino. Tuja ladja se je oddaljila in v temi izgubila. Evnuh se je oddahnil in v zahvalo molil vero.

Takoj nato pa se je ladja vzburila. Pod krovom so se zasvetile luči, vsi sužnji — sedaj svobodni služabniki — krmar Numida in Epafroditi, vse se je zbralo na krovu prav tik evnuhovega ležišča.

Epafroditi je obstal sredi njih. Odet je bil v navadno, preprosto obleko popotnega prekupeca. Vse ilce je bilo izpremenjeno, rjavo mazljeno, kakor od sonca ogorelo, da ga je Spiridion komaj spoznal.

"Končana je pot, končana vaša služba," je začel Epafroditi s tihim glasom. Sužnji so se pripogibali, nekateri iz vrojene navade poklekali.

"Stojte, svobodni ste! Vsakemu sem pripravil plačilo za trud, da lahko počijete, potem počiste slednji službe kjerkoli. Nekateri so začeli glasno ihteti.

"Vsi veste, kaj se je zgodilo v Bizancu, vsi veste, da visi smrt nad menoj."

Ihtenje je postajalo glasnejše, nekateri so dvigali pesti in stiskali čeljusti.

"Hvala vam, zvesti ste bili in upam, da ob slovesu ne bo med nami izdajalec."

(Nadaljevanje prihodnj.)

MOŽ, KI SE NI HOTEL ODKRITI AMERIŠKI HIMNI

Piše Ignac Musich

Bilo je leta 1940 in en dan je bil proglašen za "I am an American Day" in kot po navadi pri proglasitvi tega dne, je bila nedelja. Odšli smo tja z družino, ker poleg domoljubnega praznika, so otroci hoteli videti Central Park, ki leži v središču New Yorka. Vreme je bilo lepo in ljudi se je nabralo toliko, da jih se nisem videl prej tako število na enem prostoru. Dasi Amerika še ni bila v vojni, je vendar vojna že robanila po Evropi in drugih delih sveta in se je ljudstvo popolnoma zavedalo, da prej ali slej bo tudi prišlo to grje s svojim vrtnicem in nas bo zavil in zanesel v konflikt.

Vodilne osebnosti so dižale govore, ki so kazale na tako navarnost. Igrale in drugi so pridejali svoj delež, k temu dnevu s svojo pesmijo in različnimi prizori. Okrog zvočnikov se je trlo ljudi, ker posebnosti prostori okrog odra so bili vsi zavzeti. Vsa stvar je dolgo trpele in nekateri so pričele boleti noge, ter so se posedli po travi za masami, ki so potekali se vztrajali ob zvočnikih.

Tudi jaz sem se izrnil v ozadje in sem otrokoma rekla, da naj se v sedeže, za en čas na travo, sam pa sem stal in vso stvar opazoval bolj od daleč. Medtem pa skoro ne moreš, da bi malo ne pogledal po okolici in ljudeh. V okrožju zvočnikov so stali večinoma navadni ljudje, kot jaz in ti, bolj v ozadju pa so bili bolj olikani, ki niso hoteli priti in gneisti se med množico; s tem pa ni rečeno, da so bili manj domoljubni. Lahko si opazil na njih obrazih ravno tiste čute, kot si jih videl v notranjosti gneje.

Sporadi so se pomikali mimo nas in kot navada, so bile tam ameriške zastave. Kot se spodobijo za tak slučaj, so se ljudje oziroma moški odkrili zastavi, ko je bila poneša mimo nas. Vse je bilo odkrito v okolici; le eden se ni odkril. Videl sem, kako so ga pogledovali, toda rekel mu ni nihče žal besede. Ga je pač vsakdo vzel za inozemca, ki ne pozna navad dežele in pri tem pa tudi večini igra vloge strpnost Amerikancev, ki nočejo biti preveč razburljivi v takih slučajih. Vsa stvar je šla naprej in na moza smo pozabili.

Pred zaključkom prireditve so pevski zbori zapeli "God Bless America" in še par drugih patriotskih pesmi in godba je zaigrala ameriško narodno himno. Ob takih slučajih, so moški odkrijejo in položijo roko na srce sedaj. Takrat je pa bila še navada stegniti roko pred se, kot na primer Hitlerjevi sužnji v Evropi. Ko je bilo naznanjeno na zvočniku, da se bo igrala ameriška himna, sem šel s pogledom na tiste ga moškega, ki se prej ni odkril. Ni stal več kot 20 korakov od mene. Nekako 5 čevljev in 4 palce visok, blede, par rjavih nekoliko olivne barve, ličnega obraza, zgornja ustnica nekoliko težja in obilnejša, na kateri so se svetili črni prstriženi brki. Tehtal je po mojem mnenju kakih 130 funtov. Nosil je črn klobuk, sličen tistemu, v katerem je prišel v Ameriko angleški zunanji minister Eden. Obkleo je imel temno sivo, s komaj vidnimi črtami in telovnik enovrstnik zelo ostro zaokrožen spredaj; pisano srajco in črne čevlje. Izgledal zelo olikan in nežno gojen. Poleg njega pa je stala mlada ženska, a se ga ni držala. Izgledala sta, kot ridružena prijatelja, ki sta skupaj zopet nista skupaj. Ona je bila iste visokosti, iste lične barve in tudi precej delikatna in niti primeroma ne toliko kot njen kavalir. Dasi se on navidezno ni dosti zmenil, le

gledal je kot na primer pešec na tratoarju gleda, ko drči mimo njega bolniški voz po ulici, je bila gospodična očito nekako nemirna in nervozna. Ogledala je tiste poglede ljudi, ki so padali na klobuk njene spremljevalca in se je popolnoma zavedala, kaj so pomenili.

Godba je zaigrala ameriško himno, a mladi gospodič je stal tam kot okovan. Prav kot bil tam sam, brez najmanjšega čuta v sebi. Ljudje so ga zopet pogledovali, vedno več pogledov je šlo v tisto smer. Dekle je postalo nemirno in mu je nekaj zaspečala. On je malo nagnil glavo; samo za las, kot da posluša gospodično, a se zopet takoj zravnil, roke držel prekrižane v ospredju.

"ŠE PRI KUSTOCI BAL SE NISEM SMRTI"

(Nadaljevanje s 3. str.)

ker je bila debela kakor za letnico zdrav in čil, kakor je len na planini.

Iz Kustoce smo se z ne prevelikimi izgubami vrnili v Verono. Tako nato se je tudi odločila bitka med Avstrijo in Nemčijo pri Kraljevem Gradcu na Češkem. Tudi tu so se borili slovenski fantje, bika pa je avstrijska vojska poražena. Eh, lahko je bilo Prusom dobiti to bitko, ker so bili na novo opremljeni z Wernдловimi puškami, ki so že basale od zadaj in se je dalo z njimi hitro streljati. Do avgusta smo morali čakati v Veroni, da se je sklenil mir. Avstrija je takrat dosti izgubila: morala je Italijanom odstopiti Lombardijo do Kormina, vse do Trebiža in v Tirolah do Tridenta, na drugi strani pa Prusom Zgornjo Šlezijo. Prav tako je morala Avstrija po diktatu vesesil odstopiti od nadvlade nad Bavarsko, Vrttembergom in Saksijo. Ko se je vse to zgodilo, smo bili premeščeni v Boleau v Tirele. Bil sem potem dodeljen vojaški godbi, saj sem se že s štirinajstimi leti začel učiti pri vrhniški godbi, katero je vodil moj stariši brat. Godba je štela tistikrat 60 mož najboljši godbeniki smo bili Slovani. Hudo pa mi je bilo, ker nisem znal ne pisati, ne brati. K sreči sem imel za tovariša učitelja Rodiča z Dolnjanskega, ki si je dal dosti truda, da me je naučil branja in drugih učenosti. Naročila sva knjig iz Ljubljane in sem lepo napredoval. Pouk je trahal vsak dan skozi tri leta moje vojaške službe, obenem pa sem se naučil tudi nemščine in češčine in kasneje tudi italijanščine.

Ne morem dopovedati, kako prav mi je vse to hodilo v poznejšem življenju, ki me je vodilo najprej v železniško službo na Dunaju, potem na Madžarsko, slednje v rudnik v Sorgetalju, od tod po Donavi na Dunaj, kjer se je ravno vršila razstava, nato v Ljubljano k poroki, dokler se nisem za nekaj časa ustavil na Vrhniki, kjer sem začel z lesno trgovino in kjer sem do leta 1878 dobro uspeval. Potem sva z ženo začela voditi gostilno najprej v Ljubljani, nato pa sva bila dolga leta v Cerknici. Tu sem dobro uspeval. Pred svetovno vojno sem cerkniško posest v glavnem izročil sinu, ki pa je moral kmalu na vojno in je 15. junija 1915 padel na ruskem bojišču. Odkar mi je leta 1926 umrla žena, sem prepuštil vso posest sinu in Cerknici in se preselil v Ljubljano h hčerki. Živel sem zmernaj skromno, čeprav sem bil gostilničar, se preko mere nisem vdal alkoholu. Slovensko zavedal sem bil zmernaj in tak tudi ostanem. Res imam že lepo število let na ramah, vendar še vsak dan proim Boga, naj mi še kaj navrže, da učakam sto-

trebuha. Himna je tekla naprej svojo pot in gospodična je stopila korak bližje in še enkrat zaspečala proti njemu: oči so pa šle na njegov klobuk. Brez dvoma je bilo, da ga sili, naj vzame klobuk z glave. Odkimal je na lahno in zrl naprej v svojo smer. Himne je bilo konec; obrnila sta hrbet in jo stopila proti izhodu in za njima ni nihče pogledal.

Pozneje sem večkrat mislil na tistega človeka, zdi se mi, da sem ga nekje videl, kako, po sliki ali obrazu pa nisem gotov najbrž po sliki. Kaj je bil, ne vem. Amerikanece gotovo ne; ne po notranjosti in ne po zunanosti. Njemu je Amerika služila za kaj drugega, kot dom; mogoče straha v nevihti — postaja na poti v preteklost, lahko pa tudi samo žalja, ki opazuje z gotovo mero vzvišenosti vrenje procesa navadnih smrtnikov.

Sest japonskih ladij potopljenih
Aeroplani z ameriške matične ladje so napadli japonski konvoj v bližini Kavienga na New Ireland otoku ter so potopili en rušilec, dva velika tovorna parnika in tri manjše ladje.

V PESMARICI

"AMERIŠKA SLOVENSKA LIRA"

so vključene sledeče

slovenske pesmi:

1. Podoknica — moški zbor s bariton samosplovom
2. Pozdrav — moški zbor
3. Lahko noč — moški zbor
4. Otoški zvon — mešani zbor
5. Pomladnska — mešani zbor, s bariton samosplovom
6. Lira I. — za solo speva, moški in mešani zbor
7. Lira II. — za mešani zbor
8. Atlantski odmevi — za moški in ženski zbor, s bariton samosplovom
9. Kantata iz psalma 128 — moški zbor
10. Soči — za samosplove, mešani zbor in spremljevanje glasovira
11. Psalm 29 — za samosplove, mešani zbor in spremljevanje glasovira ali orgel

CENA SAMO

50 centov

KOMAD

To so koncertne pesmi za moške in mešane zore, katere je uglasbil in v samostalno izdal MATEJ L. HOLMAR, organist in prevodja pri sv. Vidu, Cleveland, Ohio, 1923.

Naročite to zbirko pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. COMPANY

216 West 18th Street

New York 11, N. Y.

Sedaj \$2

"Ko smo šli v morje bridkosti"

Spisal REV. KAZIMIR ZAKRAJŠEK

Tu spodaj so priobčena nekatera mnenja naših rojakov in rojakinj, ki jih je pisatelj knjige prejel od onih, ki so knjigo naročili in prečitali. To je samo en del teh mnenj, ker radi pomankanja prostora ni mogel priobčiti vseh.

Cleveland, O. — Vaša knjiga "Ko smo šli v morje bridkosti" sem prejel. In če povem, da sem jo še isti večer prebral do polovice in naslednji dan pa do konca, je dovolj priznanja za nje vsebino.

Greeney, Minn. — Sedaj, ko sem prebrala Vašo knjigo: "Ko smo šli v morje bridkosti", vam hočem povedati, da tako zanimive knjige nisem še brala. Kako lepo in jasno ste popisali pot slovenskega naroda v morje bridkosti. Ne vem, kako bi jo mogla dovolj priporočiti vsem ameriškim rojakom.

Aurora, Ill. — Knjiga "Ko smo šli v morje bridkosti" mi tako zelo ugaja, da takoj naročim še eno za svojo prijateljico.

Los Angeles, Cal. — Sprejela sem postano knjigo "Ko smo šli v morje bridkosti" in zelo se mi dopade. Tudi zemljevid Slovenije mi ugaja. Pokazala sem jo rojaku, ki jo tudi hoče imeti. Tu pošljim naročilo.

Morgan, Pa. — Vaša knjiga zasluži vse priznanje in zato pa tudi zasluzi, da pride našim ljudem v roke.

Walsenburg, Colo. — S knjigo "Ko smo šli v morje bridkosti" ste storili veliko narodno delo. Želim, da bi se čitala pa vseh naših nasebinah. Jaz jo vsem priporočam.

Knjigo lahko naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street New York 11, N. Y.

Molitveniki

To je zadnja zaloga in v omejenem številu. Zato priporočamo, da kdor si želi nabaviti slovenski molitvenik, naj to sedaj stori.

v krasni vezavi importirani iz starega kraja še pred vojno... Ko zaloga poide, je ne bo mogoče nadomestiti do konca vojne.

Slovenski: RAJSKI GLASOVI
Velikost 3 x 4 inč; v belem celolidu; 288 strani
Cena \$1.25

Angleški: NOVA ZALOGA! "KEY OF HEAVEN"
Fino vezano; prvovrstna izdelava; v finem usnju \$1.50

Slovenic Publishing Company 216 W. 18th St., New York 11

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York City

Andrej Ternovec
Spisal Ivan Albrecht
Cena 50 centov

Filozofska zgodba
Spisal Aloja Jiranek
Cena 50 centov

Ko smo šli v morje bridkosti
Spisal Rev. K. Zakrajšek
Knjiga pripoveduje, kako je Hitler nastavljal limanice in sanjke in pripravil "strup" za Jugoslavo in njihovo državo še dolgo prej kot to je napadel.
Knjiga je v platno vezana in ima 207 strani.
Cena \$2.—

Sedeli državljani naj naročijo knjige —
"HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES"
V tej knjigi so vse pojavnosti in zakoni za naseljenca.
Cena 55 centov

Listki
Spisal Kaver Moško; 114 str.
Cena 75 centov

Malenkosti
Spisal Ivan Albrecht
Cena 75 centov

Živi izviri
Spisal Ivan Malice
Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, knji v nji je v trinaestih dolgih poglavjih opisanih trideset rolov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovenskem do današnjega dne.
13 poglavij — 413 strani.
V platno vezano
Cena \$2.—

POUČNI SPISI

Pohorske poti
Spisal Janko Glaser
Cena 50c

Angleško Slovensko Berilo
(F. J. Kern) — Vesnna knjiga
Cena \$2.—

Knjiga o dostojnem vedenju
111 strani.
Cena 50 centov

Mlekarstvo
Spisal Anton Ferenc s slikami.
168 strani. — Knjiga za mlekarje in farmere v splošnem.
Cena 50 centov

Obrotno knjigovodstvo
254 strani. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno knjigovodstvo ter kolektivizacijo.
Cena \$1.—

Državlanski priručnik
(V slovensčini)
Knjiga daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan.
Cena 50 centov

Ako naročite knjigo, priložite k naročilu U. S. citizens Canadian Money Order za omenjeno ceno. Manjše stroške lahko pošljete v U. S. znakih po \$2. celotna 2 ceno.